

[Carlsen-Skiødt.]

række paa et efter min Mening meget vigtigt Omraade, og jeg vil gerne, inden det forlader dette Ting, tillade mig at gøre blot et Par enkelte Bemærkninger.

Ved første Behandling gjorde jeg en Henstilling angaaende det tredje Stykke i § 2, som skulde give Justitsministeren Bemyndigelse til at disponere over en vis Del af det Overskud, som Teatrene maatte give. Jeg fandt, og flere med mig, at den Form, Forslaget havde, var mindre heldig. Nu er det lykkedes gennem Udvalgsbehandling og ved Imødekommen af den højtærede Justitsminister at faa en Form, som maaske i nogen Grad kan tilfredsstille baade Justitsministeren og de Biografteatre, som skal afgive en Del af deres Overskud. At vi skulde kunne faa en Ordning, der var fuldt tilfredsstillende til alle Sider, er jo næsten utænkeligt. Jeg tror, vi har opnaaet det, som kunde opnaas, og som i nogen Grad kan tilfredsstille begge Parter.

Ogsaa om en anden Ting gjorde jeg en Bemærkning ved første Behandling, nemlig om Censuren. Forholdet er jo dette, at Biografteatrene er gaaet ind som et Led i — man kan næsten sige Folkets daglige Kost. Det gamle Ord, at Folket ønsker Brød og Skuespil, har jo stadig sin Gyldighed, og vi er vel alle enige om, at Brødet helst skulde være saa godt som muligt, men jeg tror, vi kan blive enige om, at ogsaa den aandelige Kost bør være saaledes, at den kan gøre Gavn. Biografteatrene, som er spredt over Landet, har og kan faa en meget stor kulturel Opgave, og en meget vigtig Betingelse for, at de kan løse denne Opgave, er, at Censuren magter den Opgave, som er den betroet.

Jeg kunde ikke lade være med, da vi forud for Behandlingen fik tilsendt Biografteaterkommissionens Betænkning, at lægge Mærke til nogle Linier deri, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil citere. Der skrives saadan:

„Statistiske Opgørelser viser, at Filmscensuren er mest lempelig i Danmark, navnlig gælder det de saakaldte børneforbudte Film. Medens kun omkring 10 pCt. af Filmene er forbudt for Børn her i Landet, udgør Procenttallet for børneforbudte Film i Norge og Sverige ca. 50 pCt.“

Jeg kunde ikke lade være at studse ved disse Linier, og naar man nærmere undersøger de Oplysninger, der gives i denne fortræffelige Betænkning, viser det sig, at der ikke blot i Norge, Sverige og

Finland, men ogsaa i Lande som England, Tyskland, Italien og Frankrig bliver kasseret flere Films end her i Danmark. Jeg tror ikke, som jeg ogsaa bemærkede ved første Behandling, at dette væsentligt ligger i, at vore Censorer er mere lempelige, jeg mente, det laa i, at vor Lovs § 15, der har Censurbestemmelserne, ikke trækker Linierne mere op i Enkeltheder, ikke udtrykker mere koncist, hvad det var, man mente der burde tages Hensyn til, naar Filmene skulde censureres.

Der er paa dette Omraade ogsaa ved Imødekommenhed fra alle Sider og fra den højtærede Justitsministers Side, hvad jeg takker for, opnaaet en Ændring, hvorved Bestemmelsen vel ikke bliver saa udførlig som i Norge og Sverige, men som dog paa mere tydelig Maade giver Udtryk for, hvad det er Censuren skal varetage paa dette Omraade. Navnlig har vi faaet sat ind, at Billeder, der anses for egnede til paa skadelig Maade at paavirke Børns Sind og Retsbegreber, ikke maa godkendes til Forevisning for Børn under 16 Aar. Jeg vil gerne henstille til Censorerne, at de prøver paa at føre det, der er Tale om i disse Linier, ud i det praktiske Liv

Det er mig bekendt, at der i Øjeblikket i Norge føres en ret hidsig Kamp for en endnu strengere Censur. Det gøres paa forskellig Vis, ogsaa i Bladene. Der har været Tilfælde, hvor man mener at kunne paavise, at netop Billedteatrene har paavirket unge Mennesker i uheldig Retning, til Forbrydelser eller paa anden Maade, og der arbejdes nu paa at faa en strengere Censur indført. Jeg har den Opfattelse, at hvis den Censur, vi i Øjeblikket har, vil overholde den Bestemmelse, vi nu har faaet sat ind i § 15, vil der være Mulighed for at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

Jeg vil gerne endnu en Gang udtale, at det, vi ønsker, er, at den aandelige Kost, der bydes ikke mindst de unge, ogsaa dem under 16 Aar, maa være af en saadan Art, at den medvirker til at dygtiggøre dem og fornøje dem paa en god Maade og ikke nedbryder noget af det i dem, som skulde have Lov til at vokse frem. Billedteatrene er, som sagt, gaaet ind som et Led i vort Folks daglige Kost, og jeg vil derfor gerne udtale min Paaskønnelse af, at det er lykkedes ved Samarbejde mellem de forskellige Faktorer indenfor Udvalget og Justitsministeren at opnaa Enighed om en Forbedring paa det Omraade, Loven omhandler. Ud fra disse Betragtninger vil jeg kunne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.